

Erediensten... overwegingen

De afgelopen jaren zijn bijna alle zondagochtenddiensten gezamenlijk gevierd. We kerken om en om in de Janskerk en De Rank. Velen ervaren dit als een versterking van de eenheid en verbondenheid als kerkgemeenschap.

De taakgroep eredienst heeft er in de afgelopen periode nagedacht over hoe we kunnen komen tot één orde van dienst. De verschillen in orden van dienst van beide kerkgebouwen zijn we gaan inventariseren, doordenken en hebben daarin keuzes gemaakt. Wij zijn ervan overtuigd dat dit de eenheid dient en misverstanden of ergernissen voorkomt.

De ene keer is gekozen voor een gebruik, zoals gewoon is in de Janskerk, de andere keer voor De Rank en ook soms voor een nieuwe wijze. Altijd ligt er een weloverwogen keuze aan ten grondslag. Die delen we hier met u.

De bloemen staan voortaan al bij aanvang van de dienst in de kerk. Het zal algemeen bekend zijn dat de 'kerkbloemen', die in de kerkgebouwen staan en waar we allemaal van kunnen genieten tijdens de eredienst, na de dienst bij mensen bezorgd worden die bijvoorbeeld thuis herstellen van een ziekenhuisopname.

In de kerk komt achterin een kaart te liggen met daarop afbeeldingen van onze gebouwen.

In de kaart kunt u uw naam opschrijven om zo vanuit het hart van de gemeente en de eredienst een blijk van verbondenheid te brengen bij mensen thuis.

Onze kerkgebouwen hebben een indeling waardoor je van achteren naar voren loopt. Wanneer het tijd is en de kerkenraad binnenkomt is het een mooi en aloud gebruik om een intochtlied te zingen. Dat zijn vaak liederen voor de ochtend of de aanvang (bijv. Lied 204-224 / 272-290). Een lied om je letterlijk en figuurlijk te oriënteren. Wat komen we hier nu eigenlijk doen?! Een lied ook dat niet

altijd letterlijk of figuurlijk hoog inzet, maar je meeneemt de eredienst in.

Daarna steekt het kind van de zondag de tafelkaarsen aan. Een mooie manier om het kind dat ons het licht dichtbij brengt centraal te stellen. Die kaarsen herinneren aan aloude tijden toen een heraut met een belangrijk bericht door twee fakkeldragers werd geflankeerd. Zij zijn als het ware getuigen – en het getuigenis van twee is waar volgens aloud recht. De kinderen brengen het licht van Pasen zo dichterbij ons en dat is altijd een spannend gebeuren of het wel of niet lukt. Maar vergis u niet, het is een heilig spel! Na het welkom kan een psalm worden gezongen, die ons bepaalt bij onze onlosmakelijke verbondenheid met het Joodse volk.

In het onderdeel 'voorbereiding' is er keuze tussen een voorbereiding waarin we bidden om ontferming voor de nood van de wereld, of een gebed van inkeer, genadeverkondiging en leefregel. Die ruimte past bij wat er speelt in de lezingen, de gemeente, de actualiteit en geeft meer ruimte en vrijheid voor de voorganger en kerkgangers. De collecten vinden plaats als de kinderen terug zijn gekomen. Het is een verzoek van de kinderkerk om de kinderen meer ruimte te geven voor hun verhalen en werkstukken als zij terugkeren van de kinderkerk. Daar geven we graag gehoor aan.

We kiezen voor de wijze van De Rank om in één dienst twee collectes te houden (naast de zendingsbussen bij de uitgang).

Dit heeft een praktische reden. Bij bijzondere diensten waar gefeliciteerd of gedankt wordt, blijven mensen vaak lang in de kerkzaal en moeten collectanten vaak lang wachten tot iedereen het gebouw verlaten heeft.

De reden dat in de Janskerk alleen de diaconale collecte werd gehouden in de eredienst en bij de uitgang de kerkelijke collecte, was de gedachte dat het niet gepast

is om in de eredienst voor 'jezelf' te collecteren. In de taakgroep volgen we een andere redenering. Kerk betekent letterlijk 'wat van de Heer is'. In de kerkdienst houd je eredienst voor God. Daarom is het geen probleem om te collecteren voor de kerk. Het is niet voor onszelf; het houdt de kerk en de eredienst in stand. We doen het wel op de wijze van de Janskerk: van voor naar achteren.

De gaven worden door de voorganger op de schaal verzameld en op de liturgische tafel geplaatst. Daar vormen de gebeden en gaven één geheel als woord en daad. Het is dan ook heel natuurlijk om in de voorbeden juist dan in één adem ook de doelen op te dragen aan God waarvoor gecollecteerd is. Na de stilte volgt het onze Vader.

Het is een mooi, oud en internationaal gebruik om dan de kerkklok te luiden, en die hebben we gelukkig in beide kerkgebouwen. Zo kunnen mensen die zich niet in de kerk bevinden tegelijkertijd het Onze Vader mee bidden. (Soms heeft zoiets ook een praktische kant: een huisgenoot die niet naar de kerk gaat vertelde dat hij het gebruik kan waarderen: hij zet dan de koffie aan voor zijn huisgenoten die naar de kerk zijn, want de dienst is bijna ten einde).

Tenslotte zingen we na de zegen het Amen. Daarin willen we niet kiezen voor het ene Amen of het andere. Echt een nieuw eigen geluid, dat zochten we. We hadden Dirk Jan Warnaar gevraagd tijdens zijn ziekbed een Amen te componeren. Hij wilde dat graag doen, maar dat is helaas niet meer gelukt. De tijd haalde hem en ons in. We zijn blij dat Wim de Penning, onze kerkmusicus, een Amen heeft gecomponeerd, dat speciaal 'op ons lijf' geschreven is en eindigt in majeure. De cantorij en Inspire! zullen een 4-stemmige versie instuderen en op Startzondag is de primeur.

De taakgroep spreekt de hoop, wens en bede uit dat dit alles mag bijdragen tot nog meer eenheid in de eredienst aan God en dienst aan mensen.

de taakgroep Eredienst;

Mirjam Vos, voorzitter, Jeroen Wolvers, secretaris

Moniek van Dam, Jannet Heerma, Ans Heikens

Anja Kooistra, Diny Schippers, Anita Vos, Reina Zaal

Wim de Penning, ds. Gert Landman, ds. Erick Versloot